

sítást a Birodalmi Biztonsági Főhivatal (RSHA) főnökétől, Ernst Kaltenbrunnertől. Von Thadden sürgősen tájékoztatta Veeseenmayert, valamint Ribbentropot és Rittert is erről a fontos fejleményről.⁴

Április 23-án azonban Veeseenmayer hirtelen azt javasolta a német külügyminisztériumnak, hogy az 50 000 jó erőben lévő zsidó munkás honvédség által összeszedett első csoportjának deportálását halasszák el, hogy ne veszélyeztessék azt az átfogó akciót, mely április 16-án kezdődött Kárpátalján, és amelynek folytatódnia kellett Észak-Erdélyben és Magyarország többi részén. Javaslátát kiegészítette azzal az információval, hogy biztosították napi 3000 zsidó Auschwitzba szállításának feltételeit 1944. május 15-től.⁵ Ezzel egy időben a külügyminisztérium választ kapott Veeseenmayer korábbi, a transzportok Németországon belüli rendeltetési helyével kapcsolatos kérdésére is. Az RSHA nevében Günther április 24-én tájékoztatta von Thadent, hogy a magyar zsidókat a Reichsführer-SS hatáskörébe tartozó bármely koncentrációs táborba el lehet szállítani, de nem foglalkoztathatók szabadon német területen, mert ez „illuzórikussá” tenné Németország zsidóktól való megtisztítását.⁶

Mialatt Veeseenmayer, a német külügyminisztérium és az RSHA már javában szövögte a terveket az Eichmann-féle Sonderkommandóval és az Endre-Baky-csoporttal, hogy a 100 000 zsidó munkás „törvényesen” jóváhagyott elszállításával egybekötve *valamennyi* zsidót deportálják, a honvédség még abban a hiszemben volt, hogy csupán az eredeti parancsot teljesíti.

Április 26-án összeült a minisztertanács. Jóváhagyta a Jaross Andor belügyminiszter által előterjesztett gettósítási programot, és jóváhagyta Ruszkiczay-Rüdiger Imre vezéreztredesnek, a honvédelmi miniszter helyettesének javaslatát is, aki Csatay Lajos honvédelmi minisztert képviselte az ülésen. Ruszkiczay-Rüdiger tájékoztatta a minisztertanácsot, hogy a németek 50 000 lovászt kérnek, 10 000 férfit erődítményépítési munkálatokhoz, továbbá 3000 magyar munkást szerbiai bányákba a már ott lévő 3000-hez, valamint 50 000 zsidó munkaszolgálatost. A minisztertanács nyomban jóvá is hagyta 50 000 munkaszolgálatos „és családja” elszállítását.⁷

Másnap Veeseenmayer figyelmeztette a német külügyminisztériumot, hogy küszöbön áll két 2000 zsidóból álló csoport Auschwitzba való deportálása, akiket a honvédség adott át. Az első szállítmány április 29-én indult el Kistarcsáról, majd 2000 zsidó a rákövetkező napon indult Topolyáról⁸ annak az egyezménynek az első teljesítéseként, hogy az ország 100 000 zsidó munkást ad át Németországnak. Mindkét transzport kizárólag munkaképes, 16 és 50 év közötti zsidó férfiakból állt, ami megnyugtatólag hatott sok zsidóra, aki úgy képzelte, hogy a németek csak munka-